

Skythínos z Teu

jako „imitace Hérakleita“

DK 22 C 3

Toto označení edice Diels-Kranz podivuhodně sdružuje 2 zlomky Skythinovy (u Plútarcha a u Stobaia), Kleanthův Hymnus na Dia a část Lúkianovy Dražby životů

Hérakleitos C 3. 1. = Skythinos z Teu, *Iamboi peri fyseós*, fragment 1 West = Plútarchos, De Pythiae oraculis 17, 402 a10 - b1, ed. W. Sieveking (v překladu R. Hoška)

[... Skythinos ... o lyře:]

- 1 ... tím se Diu podobá
krásný Apollón, že lyrou začátek i konec dá
3 všemu, za tepátka má on slunce jasný paprsek.

[ὑστερον μέντοι πληκτρον ἀνέθηκαν τῶ θεῶ χρυσοῦν ἐπιστήσαντες ὡς ἔοικε Σκυθίνω λέγοντι περὶ τῆς λύρας ἦν]

- 1 ἀρμόζεται - fragment 1 West
Ζηνὸς εὐειδῆς Ἀπόλλων πάσαν, ἀρχὴν καὶ τέλος
3 συλλαβῶν, ἔχει δὲ λαμπρὸν πληκτρον ἡλίου φάος.

Hérakleitos C 3. 2. = Skythinos z Teu, *Iamboi peri fyseós*, fragment 2 West

(Překlad R. Hoška. Jiná verze je ovšem je u Stobaia, Anthologium I, 8, 43, p. 108, 6 W. - a ještě jinak čte edice Diels-Kranz podle Wilamowitze.)

- 1 Poslední a první z všeho, v sobě všechno mající!
Vždy jsi jeden a ne jeden; zde jsi, když jsi minul už,
3 a když jsi tu, odcházíš zas; v protikladné poloze
týž se vždycky objevíš zas...
5 Pro nás zítřek včerejškem je, včerejšek je zítřkem zas.

- 1 ὑστατον πρῶτόν τε πάντων ἔν θ' ἑαυτῶι πάντ' ἔχων,
εἷς ἀεὶ κούχ <εἷς· πάλιν γὰρ> εἷσιν ὅς παροίχεται
3 ἐξ ἑόντος <αὐτός> αὐτῶι <τὴν> ἐναντίην ὁδὸν
παρ' ἑνιαυτόν ... τὸ δ' αὔριον
5 ἦματι τρίτῳι χθές ἐστιν, <τοῦ>το δὲ χθές αὔριον.

Hérakleitos C 3. 1+2:

Pokus o doslovnější převod co do významů, podle souvislého Westova čtení (M.L. West, *Iambi et elegi Graeci*, vol. 2. Oxford, Clarendon Press, 1972)

[Skythinos ... mluví o lyře, kterou]

1 uvádí v soulad
Apollón podobný Zénovi, když veškeru <lyru, rozuměj: jakožto svět>, začátek i konec
3 pospolu drží, za trsátka má však jasné světlo Slunce.

1 Poslední i první ze všeho, v sobě samém všechno držící:
Vždy jeden a ne jeden, neboť znovu přichází, který pomíjí
3 z toho, co jest, sobě protikladnou cestu
každoročně ... pro nás je však zítřek
5 třetím včera, včerejšek je zase zítřek.

Prozaická parafráze C 3. 2. = Stobaios, Anthologium I, 8, 43, p. 108, 6 Wachsmuth-Hense:

Ze Skythinova (díla) *O přírodě*:

Čas je poslední i první ze všeho, všechno podržuje v sobě a je vždy jeden. A není, co z přítomnosti pominulo sobě protikladnou cestou pomíjejících. Vždyť zítřek bude jeho dílem včerejškem, včerejšek však (býval-?) zítřkem.

Ἐκ τοῦ Σκυθίνου Περὶ φύσεως.

Χρόνος ἐστὶν ὕστατον καὶ πρῶτον πάντων καὶ ἔχει ἐν ἑαυτῷ πάντα καὶ ἔστιν εἷς αἰὶ καὶ οὐκ εἶσι· ὁ παροιχόμενος ἐκ τοῦ ἐόντος αὐτῷ ἐναντίην ὁδὸν παρεωνιατῶν. Τὸ γὰρ αὔριον ἢ μὲν τῷ ἔργῳ χθὲς ἔσται, τὸ δὲ χθὲς αὔριον <ἦν>.

Text C 3. 2. podle edice Diels-Kranz (podle Wilamowitzova návrhu):

1 ... čas je ze všeho
poslední i první, všechno má v sobě
3 a je jeden i není; vždy však mizí ze jsoucího (z přítomnosti?)
a sám je přítomný sobě protikladnou cestou,
5 jeho dílem (se) nám totiž zítřek (stává) včerejškem, tu včerejšek zítřkem.

1 ... πάντων χρόνος
ὑστατον καὶ πρῶτον ἐστὶ, κὰν ἑαυτῷ πάντ' ἔχει
3 κᾶστιν εἷς κούκ ἔστιν· αἰὶ δ' καὶ ἐξ ἐόντος οἴχεται
καὶ πάρεστιν αὐτός αὐτῷ τῆν ἐναντίην ὁδὸν,
5 αὔριον γὰρ ἡμῖν ἔργῳ χθὲς, τὸ δὲ χθὲς αὔριον.